

පුස්තකාල පොත් අංකකරණය පිළිබඳ සංක්ෂිප්ත විමසුමක්

- ඇහැලේපොල මහින්ද හිමි

හැඳින්වීම

ස්වකීය හැඟීම් අවශ්‍යතා සහ සිතැඟි අන්‍යයන් සමග සන්නිවේදනය කර ගැනීම සඳහා මිනිසාට ඇති මෙවලම භාෂාවයි. භාෂාව සංස්කෘතියේ ප්‍රධාන වාහකයායි.¹ (Language is the Chief Vehicle of Culture) භාෂාවේ පවතින ව්‍යවහාර ශෛලියට වඩා ලේඛන ශෛලිය සෑම භාෂාවක ම හා සාහිත්‍යයක ම ඉතා සංකීර්ණ අංශයක් නියෝජනය කරයි. ආදිතම මානවයා ස්වකීය අදහස් සන්නිවේදනය කර ගැනීම සඳහා වාචික ශෛලියට අමතරව ලේඛන ශෛලිය ද භාවිත කර ඇත. මුල්කාලීනව ඒ සඳහා චිත්‍ර, චිත්‍රාක්ෂර, රූපාක්ෂර, රන් රිදී මැටි ආදියෙහි මතුපිට ඇඳි අක්ෂර, සෙල්ලිපි ආදිය භාවිත විය. ඉන් පසුව එළඹී ලේඛන ප්‍රවනතාවය වූයේ ස්වභාවික පරිසරයේ වැවෙන, වැඩෙන ගස්වල පොතු සහ කොළ මතුපිට ස්වකීය අදහස් ලියා අන්‍යයන්ට සන්නිවේදනය කිරීමයි. මෙය මානව ලේඛන වංශ කථාවෙහි සුවිශේෂී සන්ධිස්ථානයක් වශයෙන් සැලකේ. නූතනයේ සන්නිවේදන සඳහා මානවයා විසින් පරිභාවිත මුද්‍රිත ලේඛන සම්ප්‍රදාය බිහි වීමට පෙර මානව සමාජයෙහි ජනප්‍රියතම හා ප්‍රශස්තම ලේඛන සන්නිවේදන මාධ්‍ය වශයෙන් මෙම ගස්වල පොතු සහ කොළ (පුස්තකාල) මත අක්ෂර ලිවීමේ ක්‍රමවේදය හඳුන්වා දීමට හැකිය. පුරාතන අනුරාධපුර අවදියේ සිට විසිවන සියවස (20) දක්වා ම ශ්‍රී ලංකාවේ පැවති ප්‍රධානතම ලේඛන අංගය² මෙන්ම ශ්‍රී ලංකාවේ බෞද්ධ සංස්කෘතිය සහ දැනුම අවිච්ඡින්නව සම්ප්‍රේෂණය කිරීමේ ගෞරව මෙවලම වූයේ ද යටෝක්ත පුස්තකාල පොත් සම්ප්‍රදායයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ පුස්තකාල පොත් ලේඛන සම්ප්‍රදාය ප්‍රධාන වශයෙන් මහා පුස්තකාල පොත් ලේඛන සම්ප්‍රදාය සහ මූල පුස්තකාල පොත් ලේඛන සම්ප්‍රදාය යනුවෙන් වර්ගීකරණය වේ. පිටක අනුපිටකාගත සුවිශාල සාහිත්‍ය වංශය අරභයා

සිංහල, පාලි, සංස්කෘත බසින් රචිත පුස්තකාල පොත් සමුදාය මහා සම්ප්‍රදායට අයත් වන අතර එතරම් ව්‍යාප්ත ස්වරූපයක් නොගන්නා සාමාන්‍ය ජනයා විසින් රචිත වට්ටෝරු පොත්, වෙදපොත්, මන්ත්‍ර පොත් ආදිය වූල සම්ප්‍රදායට අයත් වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ මහාලේඛන සම්ප්‍රදාය පෙරවාදි බුදුසමය පදනම් කරගෙන විකාශය වන අතර වූල පුස්තකාල ලේඛන සම්ප්‍රදාය සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ඵදිනෙදා අවශ්‍යතාවන් පූර්ණය කර ගැනීම සඳහා දෛනික ජනජීවිතය හා අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් ආබද්ධ ව විකාශය වී ඇත.

පුස්තකාල පොත් අංකකරණය

පුස්තකාලවල (තල්පත්වල) අකුරු ලිවීමේ ක්‍රමවේදය කලාවකි. පුස්තකාල පොත් ලේඛන සම්ප්‍රදාය වශයෙන් එය හඳුන්වා ඇත්තේ එහෙයිනි. ඒ සඳහා ම භාවිත වන විශේෂිත ලේඛන සිද්ධාන්ත, නීතිරීති, විධි නියමයන් රාශියක් පුස්තකාල ලේඛන කලාව තුළ දක්නට ලැබේ. ඒ අතර පුස්තකාල පොත්වල පත්ඉරු අංකකරණය (Pagination) පුස්තකාල පොත් ලේඛන කලාවට ම අනන්‍ය සාධාරණ අංග ලක්ෂණයන්ගෙන් සුපෝෂණය වූවකි. පුස්තකාල පොත්වල පත්ඉරු අංකකරණය පුස්තකාල පොත් ලේඛන කලාව තුළ සුවිශේෂිත ලේඛන සිද්ධාන්තයක් වශයෙන් ද භාවිතය.

පුස්තකාල පත්ඉරු අංක යෙදීම හෙවත් පිටු අංකකරණයේ දී දක්නට ලැබෙන විශේෂිත අනන්‍ය ලක්ෂණ කිහිපයකි. පුස්තකාල පිටුවල අංක යොදන්නේ, නූතනයෙහි දක්නට ලැබෙන මුද්‍රිත පිටුවල සටහන් වන අංක ගණනයෙන් නොව ඒ සඳහා භාවිත වන්නේ අක්ෂර මාලාවයි. අවසන් වීමක් හෝ ක්ෂය වීමක් නොවන හෙයින් අක්ෂර/අක්කර නම් වේ.³ නූතන මුද්‍රිත පිටුවල අංකකරණය රෝම ඉලක්කම් සහ අංක ගණිතය භාවිත කරගෙන සිදුවන අතර පුස්තකාල පොත්වල පත්ඉරු අංකකරණය අක්ෂර මාලාව පදනම් කරගෙන විකාශය වී ඇත.

ද්‍රව්‍යයන් හෝ වස්තූන් සමූහයක් අතරින් කිසියම් ද්‍රව්‍යයක් හෝ වස්තුවක් විශේෂයෙන් හඳුනාගැනීම සඳහා විවිධ ක්‍රමෝපායයන් භාවිත කරනු ලැබේ.

- සංකේතකරණය
- නාමකරණය
- සංඛ්‍යාකරණය
- අංකකරණය

සතියේ දින හත හඳුනාගැනීම සඳහා සඳුදා අගහරුවාදා බදාදා බ්‍රහස්පතින්දා ආදී වශයෙන් විශේෂිත වූ නාමයන් කිහිපයක් භාවිත කළ හැකිය. මෙය නාමකරණය යනුවෙන් හැඳින්වේ. එමෙන්ම සතියේ දින හත හඳුනාගැනීම සඳහා එම දිනවලට වෙනත් සංකේත හතක් භාවිත කළ හැකිය. එය සංකේතකරණය නම් වේ. “සංඛ්‍යා” යන්නෙහි අරුත වන්නේ ගණන, ඉලක්කම⁴ යන්නයි. ඊට පර්යාය නාමයක් වන “සංඛ්‍යාන” යනු ගණන් කිරීම⁵ යි. මෙහිදී සතියේ දින හත, එක දෙක තුන හතර පහ හය හත වශයෙන් සංඛ්‍යාත්මකව හඳුන්වාදීමට ද හැකි වේ. එය සංඛ්‍යාකරණය නම් වේ. තවද මෙම දින හත හඳුනා ගැනීම සඳහා නැතහොත් ගණන් කිරීම සඳහා අක්ෂර මාලාවන් ද භාවිත කළ හැකිය. එය අංකකරණය නමින් නම් වේ. පොතක සෑම පිටුවකට ම අංකයක් ලබාදීමේ ක්‍රියාවලිය (The Process of giving a page number to each page of a book)⁶ අංකකරණය නම් වේ. “අංක” යන්නෙහි මූලික අර්ථය වන්නේ ලකුණ, ලපය, ඉලක්කම, නොම්බරය⁷ යයි. එමෙන්ම අංකකරණය සඳහා භාවිත පර්යාය නාමයක් වශයෙන් “අඛිකන”⁸ යන්න යෙදේ. එහි අරුත වන්නේ ලකුණු කිරීම, අංකවලින් හැඳින්වීමයි.⁹

කෘතියක පිටු අංක හඳුනාගැනීම සඳහා භාවිත කරන්නා වූ සංඛ්‍යාකරණය සහ අංකකරණය අතර ගැඹුරු වෙනස්කමක් නොමැති වුවද එහි පවතින සියුම් වෙනස්කම් අතර සංඛ්‍යාකරණය ඉලක්කම් පදනම් කරගෙන පවතින අතර අංකකරණය කිසියම් සුවිශේෂී ලකුණු (අක්ෂර මාලාවන්) පදනම් කරගෙන විකාශය වන බව පැහැදිලිය. මේ අතුරින් පුස්තකාල පොත් ලේඛන කලාව තුළ පිටු අංක හඳුනාගැනීම (පත්ඉරු) සඳහා භාවිත වන්නේ අංකකරණයයි. උක්ත ක්‍රමෝපායන් අතුරින් පුස්තකාල පොතක අන්තර්ගත පත්ඉරු සංඛ්‍යාව / පිටු ප්‍රමාණය ගණනය කර ගැනීම සඳහා භාවිත ක්‍රමවේදය වන්නේ අංකකරණයයි. විශේෂයෙන් ම නූතන පොත්පත් ලේඛන කලාවේ පිටු ගණන් කර ගැනීම සඳහා හෝ පිටු හඳුනාගැනීම සඳහා භාවිත වන්නේ සංඛ්‍යාකරණයයි.

පුස්තකාල පොතක පත්ඉරුවල පිටු අංක යෙදීම ද කරනු ලබන්නේ සුවිශේෂී වූ ක්‍රම කීපයක් භාවිත කිරීමෙනි.¹⁰ මෙහි දක්නට ලැබෙන සුවිශේෂී කාරණාවක් නම් පුස්තකාල පොත්වල පිටු අංක යොදන්නේ පුස්තකාල පොතෙහි ඇතුළත් පිටු සංඛ්‍යාව අනුව නොව එහි ඇතුළත් කොළ සංඛ්‍යාව අනුවයි. නූතන මුද්‍රිත පොත්වල පිටු අංක යොදන්නේ එහි ඇතුළත් පිටු සංඛ්‍යාව අනුවයි. නූතන මුද්‍රිත කෘතියක පිටු ගණන එකසිය විස්සක් (120) වුවහොත් එහි ඇතුළත් කොළ සංඛ්‍යාව වන්නේ කොළ හැටකි (60). පුස්තකාල පොතක අංක යෙදීම සිදුකරන්නේ මෙම කොළ සංඛ්‍යාව පදනම් කරගෙනය. පුස්තකාල පොත්වල පිටු අංක යෙදීම කෙරුණේ පිටු ගණන අනුව නොව කොළ ගණන අනුවය. ඒ අනුව එක් පත්ඉරුවක් සඳහා නැතහොත් පිටු දෙකක් සඳහා එක අංකයක් දෙන ලදී.¹¹

මහනුවර ජාතික කෞතුකාගාරයේ (ම.ජා.කෞ.) අංක 22.6.44 දරන “ගවරත්නය” නම් පොත් පිංච කොළ තුනකි (03). කොළඹ ජාතික කෞතුකාගාරයේ (කො.ජා.කෞ.) අංක 3222 දරන “ලීකෙළි” කොළ දහයක (10) පොතකි. ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ පුස්තකාලයේ (පෙ.වි.පු.) අංක 277390 සහ 277389 යන පන්සිය පනස් ජාතක පොත් පිළිවෙලින් කොළ 1055 ක හා කොළ 1265 ක පොත් දෙකකි. මේ අනුව කොළ තුනේ (03) සිට දහස (1000) ඉක්ම වන පුස්තකාල පොත් ද ඇති අතර විශාල ප්‍රමාණයක් පුස්තකාල පොත්වල සාමාන්‍ය කොළ ප්‍රමාණය 50-100 අතර සංඛ්‍යාවකි.¹² ශ්‍රී ලංකාවේ පුස්තකාල පොත්වල පිටු අංකකරණය යටතේ භාවිත වන්නේ සිංහල පාලි සංස්කෘත භාෂාවන්ගේ අක්ෂර මාලාවන්ය. ඒ ඒ පුස්තකාල පොත් ලේඛන සම්ප්‍රදායයන්ට සහ ගුරුකුලවලට අනුව යොදාගන්නා වූ අක්ෂර මාලාව වෙනස් වේ. මේ වන තෙක් සොයා ගෙන ඇති බොහෝ පුස්තකාල පොත් පාලි හා සංස්කෘත භාෂා මිශ්‍ර වූ අක්ෂර භෝඩිය යොදා ගෙන රචිත “මිශ්‍ර සිංහල” භාෂාව සහිත පිටපත්ය. පාලි හා සංස්කෘත භෝඩියට පෙර සිංහලෙන් රචිත පොත් ශුද්ධ සිංහල භාෂාවෙන් රචනා වී ඇත.¹³

ථෙරවාද බුදුසමයෙහි භාෂා මාධ්‍යය පාලි භාෂාවයි. එබැවින් ශ්‍රී ලංකාවේ පුස්තකාල පොත් ලේඛන කලාවේ දී ද ශ්‍රී ලාංකික

බුදුසමයේ භාෂා මාධ්‍යය වූයේ පාලි භාෂාවයි. මධ්‍යතන ඉන්දු ආර්ය භාෂා යුගයෙහි ප්‍රථම ප්‍රාකෘත අවධියට (ක්‍රි.පූ. 600- ක්‍රි.පූ. 200) අයත් භාෂාවක් වශයෙන් පාලි භාෂාව හැඳින්වෙන අතර ථෙරවාදී බුදුසමය මෙන්ම භාරතීය හා ලක්දිව සංස්කෘතිය අන්තර්ගත වී ඇති සුවිසල් සාහිත්‍ය වංසය වශයෙන් ද පාලි භාෂා සාහිත්‍යය හැඳින්වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ බුදුසමය පදනම් කොට ගෙන පාලි භාෂාවෙන් රචනා වී ඇති පුස්තකාල පොත්වල පත්ඉරු අංකකරණය සඳහා භාවිත කොට ඇත්තේ පාලි භාෂාවෙහි අක්ෂර මාලාවේ ස්වරාදි ව්‍යාඤ්ඡනාක්ෂරයි. පාලියෙහි අක්ෂර මාලාව පිළිබඳ මත දෙකකි. කච්චායන ව්‍යාකරණ සම්ප්‍රදායට අනුව පාලියෙහි අක්ෂර මාලාවට අක්ෂර හතළිස් එකකි (41).¹⁴ එහි ස්වර අටකි (08).¹⁵ අන්‍ය සියල්ල ව්‍යාඤ්ඡනාක්ෂරයන්ය.¹⁶ ව්‍යාඤ්ඡනාක්ෂර තිස්තුනකි (33). මොග්ගල්ලාන ව්‍යාකරණ සම්ප්‍රදායෙහි එ - ඔ දෙක හුස්ව දීර්ඝ වශයෙන් සලකා ගෙන (ස්වර දහයක්) වර්ණ මාලාව අක්ෂර හතළිස් තුනක් (43) වන බව දැක්වේ. එහෙත් පාලියේ මෙම අක්ෂර දෙක දීර්ඝ ලෙස උච්චාරණය කළ ද ලිවීමේ දී දීර්ඝ බව හැඟවීමට ඒ - ඕ වශයෙන් නොලියවේ. පාලියේ සංයෝගයකට මුලින් ඇති එ, ඔ දෙක හුස්ව වේ.¹⁷

පාලියෙන් රචිත පුස්තකාල පොත්වල පත්ඉරු අංකකරණයෙහි දී “ක” සිට “අං” දක්වා ස්වරාදි ව්‍යාඤ්ඡනාක්ෂර තිස්තුනක් (33) භාවිත වේ.

ස්වර අට (08) -	අ ආ ඇ ඉ ඊ උ ඌ එ ඹ
ව්‍යාඤ්ඡන තිස්තුන (33) -	ක බ ග ස ඞ
	ච ඡ ජ ඣ ඤ
	ට ඨ ඩ ඒ ඡ
	ත ට ද ධ න
	ප එ බ හ ම
	ය ර ල ව ස හ ළ අං

මේ අනුව “ක” ආරම්භ වී “අං” වලින් අවසන් වනවිට පුස්තකාල පත්ඉරු දෙසිය හැට හතරක (264) අංකකරණය සිදු කළ හැකිය. පුස්තකාල පොත්වල පත්ඉරු අංකකරණය කරන පාලි අක්ෂර 264 පහතින් දැක් වේ.

ක කා කී කී කු කු කෙ කො කං
 බ බා බි බි බු බු බෙ බො බං
 ග ගා ගි ගී ගු ගු ගෙ ගො ගං
 ස සා සි සී සු සු සෙ සො සං
 ඩ ඩා ඩි ඩී ඩු ඩු ඩෙ ඩො ඩං
 ච චා චි චී චු චු චෙ චො චං
 ඡ ඡා ඡි ඡී ඡු ඡු ඡෙ ඡො ඡං
 ජ ජා ජි ජී ජු ජු ජෙ ජො ජං
 ජ ජා ජි ජී ජු ජු ජෙ ජො ජං
 ඤ ඤා ඤි ඤී ඤු ඤු ඤෙ ඤො ඤං
 ඤ ඤා ඤි ඤී ඤු ඤු ඤෙ ඤො ඤං
 ට ටා ටි ටී ටු ටු ටෙ ටො ටං
 ධ ධා ධි ධී ධු ධු ධෙ ධො ධං
 ඩ ඩා ඩි ඩී ඩු ඩු ඩෙ ඩො ඩං
 ඩ ඩා ඩි ඩී ඩු ඩු ඩෙ ඩො ඩං
 ඞ ඞා ඞි ඞී ඞු ඞු ඞෙ ඞො ඞං
 ඞ ඞා ඞි ඞී ඞු ඞු ඞෙ ඞො ඞං
 ජ ජා ජි ජී ජු ජු ජෙ ජො ජං
 ඵ ඵා ඵි ඵී ඵු ඵු ඵෙ ඵො ඵං
 බ බා බි බි බු බු බෙ බො බං
 භ භා භි භී භු භු භෙ භො භං
 ම මා මි මී මු මු මෙ මො මං
 ය යා යි යී යු යු යෙ යො යං
 ර රා රි රී රු රු රෙ රො රං
 ල ලා ලි ලී ලු ලු ලෙ ලො ලං
 ව වා වී වී වු වු වෙ වො වං
 ස සා සි සී සු සු සෙ සො සං

නක්‍ෂත්‍රය ජ්‍යොතිෂය ආයුර්වේදය වාස්තුවිද්‍යාව ආදී කේන්ද්‍රයන්

මේ ක්‍රමය උපයෝගී කොට ගෙන ව්‍යංජනාක්ෂර නිමකළ විට සංඛ්‍යාව 1088 කි. එයින් පසුව 1089 ලියන ලද්දේ තුන් වන වටය හඳුනා ගැනීමට 'ත්‍රි' හෝ 'තෙ' යන්න සටහන් කර 'ක' යන්න ලිවීමෙනි. ඒ ක්‍රමයෙන් වාරය දැනගත හැකි පරිදි එක් අකුරක් ලිවීමෙන් විශාල සංඛ්‍යාවක් දක්වා වුව ද අංක යෙදීම කළ හැකිය.¹⁸ පාලි භාෂාවෙන් රචිත පුස්තකාල පත්ඉරු අංකකරණයේ දී පළමු වටයට පුස්තකාල පත්ඉරු දෙසිය හැට හතරක (264) අංකකරණය සිදු කළ හැකිය. එහි දෙවන වටය ආරම්භ වන්නේ ඔ/දෙ/ද්වේ/ ද්වි /දුවෙ යන වචන ලියා එයට පසුව ක කා කි කී කු කු ආදී වශයෙන් සංඛ්‍යාව සටහන් කිරීමෙනි. ඒ අනුව 265 වැනි පත් ඉරුව ගණනය වන්නේ ඔ/ ද්වේ/ ද්වි /දුවෙ ලියා 'ක' යෙදීමෙනි. 266 නම් කෙරෙන්නේ ඔ/ ද්වේ/ ද්වි /දුවෙ ලියා 'කා' වශයෙනි.

පුස්තකාල පත්ඉරු අංකකරණය දෙවන වටයේ දී ඔ/දෙ / ද්වේ/ ද්වි /දුවෙ සලකුණ ඉහලින් යොදා ඊට පහළින් ක කා කි කී ආදී වශයෙන් අංකකරණය සිදු කෙරේ.

ඔ / දෙ

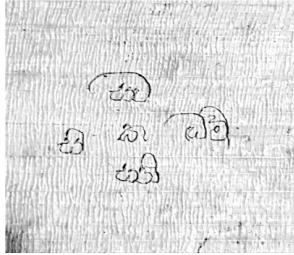
ක කා කි කී කු කු කෙ කේ කො කෝ

එසේම ඔ /දෙ 'දෙ', ද්වේ/ ද්වි /දුවෙ ආදී සංඥා මුලින් යොදා ඊට පසුව ක කා කි කී ආදී වශයෙන් අංකකරණය සිදු කර ඇති ආකාරය ද පහත වගු සටහනෙහි දැක්වේ.

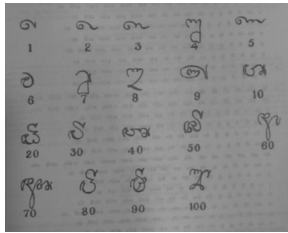
ඔ. (ක/ කා/ කි/ කී/ කු/ කු/ කෙ/ කේ/ කො/ කෝ)

පුස්තකාල පොත්වල පළමු පත්ඉරුව අංකකරණය ආරම්භ කරන්නේ නමෝ බුද්ධාය, ස්වස්ති සිද්ධම් වැනි නමස්කාරාත්මක හෝ ආශිර්වාදාත්මක වැකියෙකිනි. එහිදී එම වැකියට ම මැදිව පළමු අංකය හෙවත් පළමු අක්ෂරය (ක) යොදා ගැනීම පුස්තකාල පොත්

පත්ඉරු අංකකරණයෙහි දක්නට ඇති විශේෂත්වයකි. මෙමගින් පුස්කොළ පොත් පත්ඉරු අංකකරණයෙහි නිර්මාණාත්මක බව සහ ස්වාධීනත්වය ප්‍රකට වේ.

එසේම ලිත් අකුරු නමින් හැඳින්වෙන විශේෂ අක්ෂර සංඥා භාවිතයක් ද පැරණි පුස්කොළ පොත්වල පත්ඉරු අංකකරණය සඳහා මුල් කාලීනව භාවිත කොට ඇත.¹⁹

මීට අමතරව පුස්කොළයේ කුණ්ඩල යොදාගත් ක්‍රමය ම අංක පිළිවෙල සඳහා ද භාවිතයට ගත් අවස්ථා තිබේ. කුණ්ඩලයට භාවිත කෙරෙන සලකුණෙහි මුදුනේ ඇති දාර සංඛ්‍යාව අනුව අකුරු යොදා ගන්නා වාර ගණන තීරණය වේ. ඒ මත පොතේ පිටු අංකය නිශ්චය කරනු ලැබේ.²⁰

	ඩ	445
	කා	446
	ඩ	1086
	කා	1087

සමාලෝචනය

පෙරදිග ශිෂ්ටාචාරයෙහි පවතින අතිපෞරාණික පාරම්පරික ශිල්ප ශාස්ත්‍රයක් වන පුස්තකාල ලේඛන කලාවෙහි ශ්‍රී ලංකාවට ම අනන්‍ය වූ පුස්තකාල ලේඛන සම්ප්‍රදාය රාශියකි. ශ්‍රී සද්ධර්මය මෙන්ම පුස්තකාල ලේඛන සම්ප්‍රදායෙහි අභිසංවර්ධනය විෂයෙහි ශ්‍රී ලාංකිකයන් දැක් වූ සුවිශාල කැපකිරීම සහ ඔවුන්ගේ අවබෝධය ලොවට ම ප්‍රකට වන අභිලේඛන මූලාශ්‍රයක් වශයෙන් ද පුස්තකාල ලේඛන කලාව හැඳින්වේ. යුරෝපයේ ඇති වූ කාර්මික විප්ලවයත් සමග ම ලොව පුරා මුද්‍රණ ශිල්පය සීඝ්‍ර ව දියුණුවන්නටත් ව්‍යාප්ත වන්නටත් විය. දහ අට වැනි සියවසේ මුල් භාගයෙහි ශ්‍රී ලංකාව තුළ නූතන මුද්‍රණ ශිල්පය ආරම්භ වීමට පෙර ලේඛන කලාවෙහි දියුණුතම සහ ජනප්‍රියතම පිටු අංකකරණය බවට පත් වූයේ පුස්තකාල පොත්වල දැක්වෙන පත්ඉරු අංකකරණ ක්‍රමවේදයයි. ඇතැමෙක් යුරෝපීය මුද්‍රණ ශිල්පයේ ශ්‍රී ලංකාගමනය සිදු වූ පසු පුස්තකාල පත්ඉරු අංකකරණය මුද්‍රිත පොත් පිටුවල පිටු අංකකරණය මෙන් ඉලක්කම් යොදා භාවිත කිරීමට පෙළඹුණහ.

කෙසේ නමුත් කෙතරම් යාන්ත්‍රික හා තාක්ෂණික මෙවලම් ලොව පුරා ව්‍යාප්ත වුව ද පැරණි පුස්තකාල ලේඛන සම්ප්‍රදායෙහි රමණීය හා ස්වාධීන ලේඛන අනන්‍යතාවයකින් අනූන පුස්තකාල පොත් පත්ඉරු අංකකරණය අතීතයේ සිට පැවතෙන පැරණි ආකාරයට ම අද දක්වා ම එලෙස ම පවත්වා ගෙන යෑමට බොහෝ ලාංකික ගිහි-පැවිදි පුස්තකාල පොත් ලේඛකයෝ කටයුතු කළහ. ඔවුන්ගේ තත් ප්‍රයත්නය ප්‍රශස්ත වූ සද්ක්‍රියාවලියක් වශයෙන් විද්වත් ලෝකය තුළ නොමඳ ප්‍රශංසාවට ලක් වේ.

ආන්තික සටහන්

1. බලගල්ලේ, විමල් ජී., භාෂා අධ්‍යයනය හා සිංහල ව්‍යවහාරය, 2009, (ද්විතීය සංස්කරණය,) එස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ කොළඹ-10, 29 පිටුව.

2. Ranasinghe, Piyadasa, 'Palm leaf Manuscripts culture in Sri Lanka', Proceedings of the 2nd International Conference on Social Sciences, 2013, University of Kelaniya, 18p.
3. "නකඛරනතිති අකඛරා", රූපසිද්ධිය.
4. ශ්‍රී සුමංගල ශබ්දකෝෂය - ප්‍රථම භාගය, 1999, සංස්- වැලිවිටියේ සෝරත නාහිමි, අූස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ, කොළඹ, 1013 පිටුව.
5. එම.
6. Oxford Advanced Learner's Dictionary, (Eight Edition), 2015, Edit- Diana Lea, Oxford University Press, 1094 p.
7. ශ්‍රී සුමංගල ශබ්දකෝෂය - ප්‍රථම භාගය, 16 පිටුව.
8. එම.
9. එම.
10. සෝරත හිමි, ලෙනදොර, "පුස්තකෝල ලේඛනවල විශේෂ ශිල්පීය ක්‍රම", විද්‍යාධාර ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය, 2015, සංස් - ගල්නෑවේ ඥානවංස හිමි, ඔෆ්සෙට් ප්‍රින්ටර්ස්, මහනුවර, 233 - 241 පිටු.
11. ලගමුව, ආරිය, ශ්‍රී ලංකාවේ පුස්තකෝල පොත් ලේඛන කලාව, 2006, සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ දෙපාර්තමේන්තුව, බත්තරමුල්ල, 135 පිටුව.
12. එම, 131 132 පිටු. 13.
14. අකඛරාපාදයෝ එකචතතාලීසං, රූපසිද්ධිය.
15. තඤ්ඤා දනතා සරා අට්ඨ, රූපසිද්ධිය.
16. සෙසා බ්‍යඤ්ජනා, රූපසිද්ධිය.
17. ධම්මානන්ද හිමි, මකුරුපේ, විමර්ශනාත්මක පාලි ව්‍යාකරණය, 2016, (දෙවන මුද්‍රණය), ත්‍රිපිටක අධ්‍යයන ආයතනය, කැලණිය, 24 පිටුව.
18. සෝරත හිමි, ලෙනදොර, 233 - 241 පිටු.
19. ලගමුව. ආරිය, 135 පිටුව.
20. එම.